

Pressens minister skal ikke være smagsdommer

Af Mogens Blicher Bjerregård
Formand for Dansk Journalistforbund

Statsminister Anders Fogh Rasmussen har i forbindelse med Muhammed-tegningerne forsvaret pressefriheden og understreget mediernes redaktionelle frihed ved ikke på nogen måde at ville blande sig i Jyllands-Postens redaktionelle valg. Det har der fra medier og medieorganisationer været en meget bred anerkendelse af.

Derfor er statsministerens seneste angreb på især medier og forfattere for ikke at bakke fuldt op om Jyllands-Postens dispositioner et totalt fejlgreb, der virker som et meningsløst smagsdommeri i en indenrigspolitisk værdikamp.

Dels fordi opbakningen til pressefriheden netop har været slået fast hele vejen rundt i de danske medier samt i organisationerne, og dels fordi den redaktionelle frihed netop også betyder, at medierne kan have en fri og åben debat om også denne sag.

I Dansk Journalistforbund har vi haft sagen om de tolv Muhammed-tegninger tæt inde på livet i hele sagens forløb. Vi har forsvaret pressefriheden og beskyttet vores tolv medlemmer, der har været udsat for et pres af umenneskelige dimensioner. I debatten har politikere, enkeltpersoner og medier brugt deres ytringsfrihed til at diskutere sagen og alle dens nuancer og aspekter. Ytrings- og pressefriheden har stået sin prøve ved at blive benyttet igen og igen.

Det er karakteristisk for det danske mediebillede, at vi har en åben og fri debat, og i sagen om Muhammed-tegningerne har mangfoldigheden i medierne for alvor vist sit værd. Sjældent har så mange debattører fundet vej til debatpalterne, og sjældent har så mange mennesker med så forskellige indgangsvinkler deltaget i debatprogrammer i de elektroniske medier og netmedierne.

De mange nuancer i debatten har også vist, at det er alt for forenklet blot at være eller imod Jyllands-Postens valg. Det er ganske enkelt urimeligt at beskyldte debattører, hvad enten de kommer fra medier, organisationer, virksomheder, uddannelsessteder eller slet og ret er enkeltpersoner, for 'at være imod', hvis baggrunden for deres opbakning til pressefriheden er nuanceret på en anden måde end hos statsministeren.

Jeg glæder mig over, at vi i Danmark har så frie medier, at vi kan tage disse diskussioner, og selvfølgelig er statsministeren i sin gode ret til at mene, hvad han vil om dem. Men det vil være gavnligt både for det videre forløb og for pressefriheden, hvis Anders Fogh Rasmussen som pressens minister lader medierne have og udvikle deres forskellighed, som oven i købet er understreget i regeringsgrundlaget, og i stedet koncentrerer sig om rollen som statsminister ved at søge at styre Danmark gennem krisen.